

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 6. Quænam promissiones secundùm omnes sunt jure positivo irritæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

Quod
cum
missor
n, ut
tem.
affent
orum,
missio
tio, &
ritata
quella
piam,
team
d ser-
post-
ditio-
min-
inter-
ciendi
c ob-
posi-
pau-
nos/
ditio-
nsus
ma-
pro-
im-
a ser-
sol-
ccat,
quia

quia tunc approbat peccat præteritum; sed hoc est per accidens, & ex ejus malitia: nam potest & debet solvere præcisè, ut fides data servetur, &c.

Alii verò negant tunc obligare: quia pactiones ob causam turpem in utroque jure ab solutè, & indistinctè decernuntur nullius esse momenti, nullam obligationem inducere, nullam vim habere, cap. ult. de pactis, ubi Greg. IX. ait: *etiam juxta legitimas sanctiones pactum turpe, vel rei turpis, aut impossibilis de jure vel facto, nullam obligationem inducit: & l. 26. ff. de verb. obligat. generaliter novimus turpes stipulationes nullius esse momenti: & l. 6. Cod. de pact.* *Pa-*
cta, quæ contra leges, constitutionésque, vel con-
tra bonos mores fiunt, nullam vim habere indu-
bitati juris est. item l. 5. cod. de legib. Sed priores respondent his legibus significari tales pactiones non valere ante opus patratum, neque post patratum dare actionem in foro externo: per illas autem non tolli obligationem naturalem, quæ ex promissionibus onerosis oritur.

Q. 6. Quænam promissiones secundum omnes sunt jure positivo irritæ?

Resp. Sequentes. 1. Promissiones, quæ dant occasionem peccandi, ut si alteri promittas te remissurum ei obligationem de dolo, vi, furto, injuriâ, &c. l. 27. ff. de Paß. quia hoc cederet in detrimentum boni communis. 2.

Tom. II.

Ee

Pro-

Promissiones quibus adimitur libera potestas disponendi de rebus suis, v. g. promissio non condendi, aut non revocandi testamentum, non instituendi alium hæredem nisi tales; quia hæc omnia sunt contra bonos mores civiles, hoc est, quos expedit esse in Rep. bene instituta. 3. Beneficii Ecclesiastici nondum vacantis promissio quovis modo facta, est illicita, & nulla, ex Conc. Gener. Later. 3. c. 8. etiamsi nullum in particulari promittatur, c. 2. de concess. præbend. in 6. ne detur occasio optandi mortem possessoris. Unde nec licet illud petere, cùm ejus promissio sit vetita.

Q. 7. Quandonam promissio acceptata, & valida definit obligare?

Resp. Ex communi, in his casibus 1. Si res promissa fiat inutilis, vel noxia promissario; nam tunc cessat esse materia promissionis, estque contra finem illius: vel si ejus impletio fiat illicita, aut impossibilis, quia nemo tenetur ad aliquid illicitum, vel impossibile, 2. Siis in cuius commodum facta est, remittat: nam tunc cedit Juri suo, & sic tollit obligationem promittentis. 3. Quando causa finalis, ob quam promissio facta est, non extat: ut si promiseris alteri propter Beneficium, quod putas te ab illo accepisse, cùm non acceperis: quia non promisisti nisi ex hac suppositione falsa; & est error in causa finali, seu motivo substantiali.